

in ječe. Bili so kamenjani, žagani, z mečem morjeni, hodili so v ovčjih in v kozjih kožah, v potrebi, v stiskah in težavah, svet jih ni bil vreden; tavalili so po puščavah in gorah in brlogih in podzemeljskih jamah. Vrzimo torej tudi mi raz sebe vsako breme in vsaki greh in bijmo stanovitno naloženo nam borbo. Pravični živi iz vere. (Hebr. 10, 38). Stojmo torej trdno in črstvo v veri! (1. Kor. 16, 13). Tako sv. Pavel. Sedaj menda umejete globoki pomen sv. vere. Sedaj menda sprevadite, zakaj sem pri blagoslovitvi in vložitvi vogeljnega kamena molil in prosil Boga, naj bi na tem svetem mestu cvetla prava vera.

Pa preljudi moji poslušalci, vera ne sme biti mrtva, ona mora biti živa, ona se mora kazati v dobrih delih. Živa mora biti, to pomenja, mi moramo živeti tako, kakor ona zapoveduje. »Kaj pomaga, če kdo pravi, da ima vero, del pa nima. Vera ga vendar rešiti ne more... Kakor je namreč telo brez duše mrtvo, tako je tudi vera brez del mrtva.« (Jak. 2, 14. 26). O kaj premore vse sv. vera, kader nas prešine in napolni! Božji Vzveličar je navadno rekel bolniku, katerega je ozdravil: »Vera tvoja ti je pomagala.« (Mat. 9, 22). In prvak evangelistov sv. Janez je opisal mogočnost sv. vere, ko je dejal: »Zmaga pa, ki premaga svet, to je naša vera.« (1. Jan. 5, 4). In preizvrstni tolmač božjih skrivnostij sv. apostol Pavel je označil posvečevalno moč sv. vere, ko je pisal Kološanom, češ, da nas dela Kristus svete, neomadežane in negrajivne pred seboj, če le ostanemo v veri v temeljeni. (Kol. 1, 22, 23). Sedaj bote imeli lepo priložnost, kazati svojo vero v dejanjih, ko bote pomagali zidati hram božji. Eden tako, drugi drugače. To zidanje bode nedvomno pripomoglo veliko, da se v fari vzbudi, da se pomnoži in vkrepi versko življenje. Saj se to povsodi dogaja, kjer zidajo cerkve. Zatorej pa se z veseljem in z družinimi močmi lotite vzvišenega dela. Če bode te skrbno pomagali staviti vidni tempelj, bode te tudi svoje nevidne tempelje, svoje duše, bogatili z dobrimi deli in jih bode te okrasili v vredna prebivališča Boga sv. Duha. (Dalje prih.)

Mili darovi za družbo vednega čiščenja:

Teharje 4 fl. 10 kr., Sv. Janž na Dravskem polju 9 fl. 40 kr., Sv. Ana na Krembergu 15 fl., Sv. Florijan na Boču 3 fl., cerkev sv. Alojzija v Mariboru 28 fl., Sv. Jurij pod Taborom 90 fl., č. g. Fr. Repolusk, kaplan v Lučah 2 fl. 40 kr., g. Srahotnik v Mariboru 1 fl.

Gospodarske stvari.

Kako naj se kokoši krmijo?

(Konec.)

Tudi v drugih letnih časih kokošim dobro dene, če imajo kak suh prostorček, kadar deži, ali kadar je megleno. Še nekoliko o klaji in o krmljenju. Kakor pri človeku, tako je tudi pri perutnini red glavna stvar in zoper red se največ greši v vsakem oziru, tako tudi pri kurah. Ne smejo imeti vedno v tružici žita, ampak daje se jim le trikrat na dan.

Po zimi se jim daje živež pozneje, kakor po leti, ker so dalje časa pri miru in popoldne se morajo po zimi prej nakrmiti, ker gredo prej k počitku, kakor po leti. Zjutraj morala bi biti posebno po zimi klaja topla ali vsaj mlačna, a ne pregorka. Navadno se jim daje zjutraj kaj mehkega, zdrobljen krompir, žito z moko, mlekom ali vsaj z otrobovo vodo. Kar kokošim ostane,

mora se iz posode spraviti, ker se skisa in kuram nič več ne hasne.

Opoldne se jim da, kar ostane odpadkov v kuhinji ali pri mizi, posebno bi morala gospodinja skrbeti, da dobijo kokoši večkrat kaj mesenega v se, ker je taka klaja posebno ugodnega upliva za jajca.

Zvečer mora se jim pa mnogo več in tečne klaje ponuditi; kajti po dnevu si živali same tudi iščejo hrane, kar po noči ne morejo. Posebno koruza ali turšica se priporoča za večerjo, da imajo kokoši čez noč kaj prebavljati. Tečna klaja jih seveda tudi bolj izdatno greje.

Jajca naj gospodinja le prav zgodaj postavi tako, da se koncem sušca piščeta že izležejo. Meseca vinotoka bodo že nesla in če so dobrega plemena, celo zimo in prihodnje leto brez velikega prenehljaja. Dobra kokoš nanese blizu 200 jajec. Če pa je že tri leta to svojo nalogo izvrševala, je v tem oziru dosti storila — prišel je njen čas in najbolj pametno je, če pride po tem svojem trudapolnem delovanju na mizo kot — pečenka.

Sejmovi. Dne 14. marcija v Poličanah (za svinje), v Slov. Gradcu in Celju (tudi za konje). Dne 16. marcija v Zdolah. Dne 17. marcija v Lembergu, Rečici, Trbovljah, Čmureku in Podčetrtku. Dne 18. marcija pri Sv. Trojici v Slov. gor., na Ptujski gori in v Imenem (za svinje). Dne 20. marcija v Ljubnem, na Cvenu, pri Sv. Barbari pri Konjicah, v Zibiki, Arvežu, Studencih pri Mariboru in pri Sv. Barbari v Halozah.

Dopisi.

Iz Zabukovja nad Sevnico. (Obč. volitve) so bile pri nas dne 26. in 27. februarja. Prvi dan je volil tretji razred, drugi dan bi bila imela voliti drugi in prvi, a volil je samo drugi. V drugem in tretjem razredu so bili voljeni sledeči posestniki: Jan. Pompe, Miha Klenovšek, Franc Klenovšek, Jože Lipovšek, Marko Prtnjač, Miha Jazbec, Marko Špan, Martin Jvnik, Fr. Bevc, Luka Senica, Jan. Božič in Martin Horjak, sami zavedni katoliški možje. Volitev teh dveh razredov se je vršila povsem mirno in dostojno. Nazadnje, t. j. v četrtek popoldne imel bi bil voliti prvi razred, pa ravno, ko se je imela volitev pričeti, prihrumi v volilno sobo tukajšnji krčmar in kramar P.; in kmalu za njim njegov zvesti adjutant Pž., pri nas sploh imenovan »Tajcar«. Moža sta bila očitno razjarjena, da se volitev družega in tretjega razreda ni tako vršila, kakor bi bila ona rada ter da so ju volilci prezrli in na cedilo pustili. Možema je dišala čast odbornišтва, P. so se pa še posebno sline cedile po županskem stolu. Ker nista vedela, nad kom bi bila svojo jezo znosila, spravila sta se nad volilno komisijo, posebno pa nad občespoštovanega gospoda župnika, kot uda volilne komisije, katerega sta na nečuvn način žalila, z besedami, katerih ne gre v javnem listu ponavljati. Na to je nastal nepopisen hrup in nemir, vsacemu pametnemu možu se je gnusilo ravnanje teh dveh surovežev. Seveda v takih razmerah ni bilo mogoče nadaljevati volitve, zato je župan, kot predsednik volilne komisije, zaustavil daljno volitev ter odredil, da se odpošljejo vsi volilni akti c. kr. okr. glavarstvu v Brežice z navedenimi uzroki, zakaj se volitev ni mogla nadaljevati. Sicer bo pa o tej stvari tudi c. kr. okr. sodnija v Sevnici govorila, ki bo ta dva naučila manire, par njunih privržencev pa pameti.

Iz Središča. (Veselica), koje je priredilo v korist domači šoli središko učiteljstvo dne 9. svečana,